

"Viva' explica una història catalana i en català, però té un punt universal"

Els gironins Edmon Roch i Jan Andreu són dos dels productors de «Viva», el debut en la direcció d'Aina Clotet, que aquest divendres ha arribat als cinemes i al vespre s'ha presentat al Truffaut

L'estrena de Viva, el debut d'Aina Clotet en la direcció d'un llargmetratge, ha arribat aquest divendres als cinemes catalans després d'haver-se convertit en una de les sensacions de la Setmana de la Crítica de Canes. A Girona es pot veure al Truffaut i a Ocine, a Salt als Odeón, i també en altres sales de les comarques gironines. Un dels productors del projecte, el gironí Edmon Roch, no amaga que el pas pel festival francès ha estat «el gran regal» per a una pel·lícula rodada en català i amb una història arrelada al país, però amb una capacitat de connexió que va molt més enllà. «Encara que no fos la secció oficial, la Setmana de la Crítica és la més prestigiosa després d'aquesta», subratlla Roch, que recorda la duresa de la selecció. «De 2.200 pel·lícules en van escollir set, i només dues no tenien coproducció francesa, que això també pesa. Que t'escullin en una secció tan competitiva, on van debutar Iñárritu, Sofia Coppola i tants altres, suma molt». La bona rebuda encara va créixer amb el premi revelació a la interpretació per a Clotet. «Va ser conjugar el millor que ens podia passar», resumeix. Per a Roch, Canes va servir sobretot per comprovar que Viva podia viatjar. «Allà vam tenir el primer contacte amb un públic que no ens coneixia de res, i això demostra que una pel·lícula que explica una història catalana i en català té un punt universal i global que connecta bé a fora», explica. El film ja s'ha venut a França, però ara arriba el moment decisiu: «El gran repte és veure si tot això que a nivell internacional està aconseguint també connecta amb el públic de casa nostra». El productor va conèixer el projecte abans de la pandèmia, quan Clotet li va explicar una idea que ja contenia l'essència de Viva: la història d'una dona al voltant dels quaranta anys que entra en crisi després d'haver fregat la mort i ha de decidir quin camí vol seguir. «Em va semblar que tenia una mirada fresca i que m'agradaria veure aquella pel·lícula com a espectador», recorda. Després s'hi va incorporar Valentina Viso com a coguionista i el projecte es va anar coent mentre Clotet consolidava també la seva faceta de creadora amb Això no és Suècia i impulsava la productora Funicular, que té en un altre gironí, Jan Andreu, un dels seus impulsors. Viva és, en paraules de Roch, una tragicomèdia «com la vida mateixa», capaç de moure's entre registres diversos sense perdre mai la llum. «Hi ha situacions serioses amb un punt còmic i d'altres de còmiques que són molt serioses. Fluctua per coses molt preocupants, però amb una mirada que no perd mai ni l'humor ni la llum», apunta. La pel·lícula situa la protagonista en una Catalunya propera, marcada per una sequera extrema. Una distopia immediata que va topar amb la realitat del rodatge: «Vam rodar l'abril i el maig del 2024, els mesos més plujosos del segle XXI». Un dels grans encerts del film és també la decisió que Clotet assumís el paper de Nora, tot i que inicialment volia concentrar-se en l'escriptura i la direcció. «Vam fer un càsting extensíssim, però des que llegíem el guió ens costava molt veure algú millor que l'Aina per fer de Nora», admet Roch. «Li vam dir que ho havia de fer ella. Afortunadament per a la pel·lícula i per a tots, va afrontar un repte majúscul, i el resultat és extraordinari». L'estrena arriba amb 104 còpies a tot l'Estat, una xifra que Roch considera «molt bona» per a una versió original catalana. I a Girona té, per a ell, un punt especialment emotiu per la presència del Truffaut entre les sales que l'exhibeixen. «El Truffaut és casa meva. Vaig néixer allà com a crític del Diari de Girona i sempre m'he sentit part de la família del Col·lectiu», afirma. Per això també viu amb preocupació la situació actual de la sala. «Conec la integritat, el treball i la rigorositat amb què han posat el cinema al servei dels espectadors i de la ciutat. Ho han fet de manera exemplar. Sigui el que sigui que ha portat a la situació d'ara, em sembla inexplicable i terrible. Només puc dir: llarga vida al Truffaut i al Col·lectiu». Amb Viva als cinemes, Roch ja té altres projectes en marxa. El 26 d'agost arribarà Tadeo Jones i la llàntia meravellosa, la quarta entrega de la saga del personatge de dibuixos animats, amb estrena prevista en més de

quaranta països, i també prepara Cinco minutos más, una comèdia negra «molt particular» dirigida per Javier Ruiz Caldera i amb Berto Romero, Javier Cámara i Belén Cuesta al repartiment. Però avui el focus és en Viva, una pel·lícula petita només en aparença, nascuda en català i des de Catalunya, però capaç de parlar de la por, el desig, la vida i les segones oportunitats amb una llengua que tothom pot entendre.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/06/19/viva-explica-historia-catalana-catala-131615802.html>